

kritiku v rámci uznávaných úkolů veřejného tisku, nebo o jiné nesoutěžní důvody, nelze upustiti od požadavku, aby podány byly předpoklady, které podle zásady vyslovené v § 863 obč. z. o. při rozumném posouzení nemohou vésti k jinému výkladu nežli k tomu, že pisatel skuteční byl veden také takovou pohnutkou, jak ji má na mysli § 10 c. z., a že skutečně sledoval účel, kterému má býti tímto místem zákona zabráněno. Důvody, k nimž poukazuje žalobce a k nimž poukazovaly také nižší soudy, k takovému bezpečnému úsudku nedostačují. Chybí-li však tato podmínka zdržovacího nároku, netřeba řešiti, byly-li údaje pravdivé a byly-li způsobilé podnik žalobcův poškoditi, protože se žalobce nedovolává toho, aby bylo žalovanému uloženo nepravdivé údaje odvolati a škodu nahraditi, nýbrž jenom aby mu bylo uloženo zdržeti se takových údajů, což však žalobci — jak již bylo řečeno — podle § 1330 obč. z. o. přiznati nelze, nejsou-li zde podmínky speciálního ustanovení § 10 zákona proti nekalé soutěži.

Čís. 14743.

K výkladu § 10 odst. 1 zák. o nekalé soutěži.

Žalobou zdržovací mohou býti žalováni jak odpovědný redaktor tak i tiskař; není třeba, aby tyto osoby byly soutěžiteli, stačí, staly-li se závadné projevy v hospodářském soutěžním styku.

(Rozh. ze dne 29. listopadu 1935, Rv I 2136/35.)

Žalovaný je vydavatelem a zodpovědným redaktorem časopisu »B. Z.« a druhý žalovaný tiskařem tohoto časopisu. V časopise tom bylo otištěno vyzvání: »Apelujeme na všechny myslící spotřebitele, aby obstarávali své nákupy bezvýhradně u soukromých obchodníků, aby tímto způsobem dokázali, že se nestanou obětí různého lákání mezinárodních konsumních spolků. Již po patnáct let mají špinavé útoky listů (určité politické strany) na soukromé obchodníky pouze ten účel, popuditi spotřebitelské kruhy, málo myslící, zajmouti za členy a zapráhnouti do svého jha.« »Tak dělají si naši dělníci, kteří se dali zapsati do konsumních spolků, hrobaře sami sobě. Usměrnovací činnost cenová konsumních spolků je nesmysl, který již 15 let jest trpělivým členům denně čerstvě přihríván a servírován jako vnadidlo.« Žalobě na zdržení se těchto údajů, podané Svazem příslušných hospodářských družstev, bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů :

Jde jenom o žalobu zdržovací a tu může býti žalován jak odpovědný redaktor, tak i ten, kdo spolupůsobil při tisku, tedy tiskař, protože omezení uvedené v § 3 zákona proti nekalé soutěži platí jenom pro žaloby o náhradu škody. Není potřeba, aby tyto osoby byly soutěžiteli, ale vyžaduje se, aby se závadné projevy staly v hospodářském soutěžním

styku. Že tomu tak jest, o tom nemůže býti pochybnosti již podle obsahu závadného článku, z něhož je zřejmé, že se pisatel obrací na zákazníky v zájmu jedné skupiny soutěžitelů, to jest soukromých obchodníků, na úkor druhé, to jest hospodářských družstev. Z obsahu je také vidět, že nešlo jenom o nevinnou novinářskou polemiku, jež by postrádala jakéhokoli podkladu, pokud by šlo o soutěž obou skupin, a jež by byla vedena výlučně jinými pohnutkami než právě pohnutkou, aby zasáhnuo bylo do soutěže obou skupin.

Čís. 14744.

Byly-li československým soudem povoleny rozvod a napotom podle § 15 rozl. zák. rozluka manželům, příslušníkům republiky Polské, jest vysloviti podle § 42, druhý odstavec, j. n. zmatečnost nejen rozvodového, nýbrž i rozlukového řízení, třebaž co do tohoto řízení bylo tu závazné usnesení soudní, jímž bylo uznáno na příslušnost tuzemského soudnictví.

(Rozh. ze dne 29. listopadu 1935, N II 172/35.)

P r v ý s o u d povolil pravoplatným usnesením ze dne 27. září 1926 na obapolnou žádost Josefa S-y a jeho manželky Rudolfíny roz. D-ové rozvod jejich manželství, uzavřeného v K. dne 29. června 1919 podle ritu římskokatolického, od stolu a lože. Teprve po provedeném rozvodovém řízení vyšlo najevo, že manželé jsou státními příslušníky pol-polskými. Usnesením krajského soudu v M. O. ze dne 2. února 1929 byla vyslovena podle §§ 15 a 16 rozl. zák. rozluka manželského svazku jmenovaných manželů, když před tím vrchní soud v B. uznal změňujícím a pravoplatným usnesením ze dne 11. ledna 1929 na příslušnost tuzemského soudnictví k vyslovení rozluky nehledíc na mezistátní smlouvu o tom s republikou polskou čís. 5/26 sb. z. a n.

N e j v y š š í s o u d vyslovil k návrhu ministerstva spravedlnosti podle § 42 odst. 2 j. n. zmatečnost jak rozvodového tak i rozlukového řízení.

D ů v o d y:

Okresní soud ve F. povolil pravoplatným usnesením ze dne 27. září 1926 na obapolnou žádost Josefa S. a jeho manželky Rudolfíny roz. D. rozvod jejich manželství uzavřeného v Karvinné dne 29. června 1919 podle ritu římskokatolického, od stolu a lože. Po skončeném rozvodovém řízení vyšlo na jevo, že manželé S. nebyli v době žádosti o rozvod příslušníky Československého státu, nýbrž patříce do obce B., okres B., byli příslušníky republiky Polské. Podle § 7 smlouvy mezi republikou Československou a republikou Polskou ze dne 6. března 1925 čís. 5 sbírky zák. a n. z roku 1926, kterážto smlouva byla v době žádosti manželů S. za rozvod v platnosti, jsou příslušny rozhodovati o platnosti manželství,